

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 16 în
procedura falimentului, Sacaliuc Cristina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 16 către
Alexandr Craveț, Alexei Craveț, Alexandr Craveț și Ninei Craveț, intervenient
accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
admis apelul declarat de Alexandr Craveț și modificată hotărârea din 07 iunie 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2014, ÎMGFL nr. 16 a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Alexandr Craveț, intervenient accesoriu SA „Termocom”, în procedura
falimentului, cu privire la încasarea datoriei în mărime de 34222,75 de lei.

Prin hotărârea din 26 februarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a
fost admisă acțiunea depusă de ÎMGFL nr. 16 și a fost încasată de la Alexandr Craveț
în beneficiul ÎMGFL nr. 16 datoria pentru serviciile comunale în mărime de
34222,75 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1 126,68 de lei.

Prin încheierea din 03 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea
lui Alexandr Craveț și a fost repus în termenul de declarare a apelului împotriva
hotărârii din 26 februarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia din 27 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis
apelul declarat de Alexandr Craveț și a fost casată hotărârea din 26 februarie 2015 a
Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima
instanță, în alt complet de judecată.

La 21 martie 2018, ÎMGFL nr. 16, în procedura falimentului, a depus cerere de
concretizare a pretențiilor, prin care a indicat că își înaintează pretențiile față de
Alexandr Craveț, Alexei Craveț, Alexandr Craveț și Nina Craveț, intervenient

accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și a solicitat încasarea în mod solidar de la Alexandr Craveț, Alexei Craveț, Alexandr Craveț și Nina Craveț în beneficiul ÎMGFL nr. 16, în procedura falimentului, a sumei de 53 989,31 de lei, cu titlu de datorie pentru energia termică consumată pentru perioada 01 noiembrie 2001 - 01 februarie 2018 și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, ÎMGFL nr. 16 a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 16 pe numele pârâtului, SA „Termocom”, în procedura falimentului, a livrat energia termică. Odată cu deschiderea contului personal, locatarul vizat a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr. 16, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice. Locatarul nominalizat nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor prestate.

Astfel, reieșind din cele menționate anterior, au apărut relații dintre locatar și ÎMGFL nr. 16, în calitate de gestionar al fondului locativ, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, care prevede expres că în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se încheie cu consumatorul principal.

Potrivit reclamantei, pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 30 martie 2014 constituie suma de 34222,75 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Prin hotărârea din 07 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă acțiunea depusă de ÎMGFL nr. 16, în procedura falimentului, și s-a încasat în mod solidar de la Alexandr Craveț, Alexei Craveț, Alexandr Craveț și Nina Craveț în beneficiul ÎMGFL nr. 16, în procedura falimentului, datoria pentru serviciile locativ-comunale în mărime de 53989,31 de lei și taxa de stat în mărime de 1 026,68 de lei. Totodată, a fost încasată în mod solidar de la Alexandr Craveț, Alexei Craveț, Alexandr Craveț și Nina Craveț în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 593 de lei.

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Alexandr Craveț și modificată hotărârea din 07 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, micșorând suma datoriei pentru serviciile locativ-comunale de la 53 989,31 lei (cincizeci și trei mii nouă sute optzeci și nouă) până la 15 053,35 lei (cincisprezece mii cincizeci și trei) și suma cheltuielilor de judecată (taxa de stat) de la 1 026 lei (o mie douăzeci și șase) până la 452 lei (patru sute cincizeci și doi).

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, Alexandr Craveț a invocat expirarea termenului de prescripție. Astfel, creditorul poate încasa prin intermediul unei hotărâri judecătorești suma care s-a acumulat în ultimii 3 ani. Prin urmare, acțiunea ÎMGFL nr. 16 către pârâții Alexandr Craveț, Nina Craveț, Alexandr Alexandrovici Craveț, Alexei Craveț, fiind înaintă la 21 martie 2018, ÎMGFL nr. 16 este justificat să încaseze datoria pentru perioada martie 2015 - martie 2018, pentru care datoria constituie suma de 15 053,35 lei (51 107,51 - 36 054 lei (datoria - februarie 2015)).

La 10 iunie 2020, lichidatorul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului, Sacaliuc Cristina, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 07 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului, Sacaliuc Cristina, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 10 martie 2020 și expediată participanților la proces la 18 mai 2020 (f.d. 258, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 10 iunie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea

recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de lichidatorul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului, Sacaliuc Cristina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 16 în procedura falimentului, Sacaliuc Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru